

Backspegeln

Tjälasvängen

– Sveriges största vinterrally?

**Utvecklad men
avvecklad**

– Lenko 460

Ett år har gått

– husbilen rullar igen

REDAKTION

Göte Högbom, redaktör, ansv. utgivare
063-10 33 28 (b), 070-531 53 01
gote.hogbom@miun.se

Ummis Jonsson
0640-341 88 (b), 0733-16 53 02
063-16 53 08 (a)
ummi.jonsson@miun.se

Ingrid Göransson-Rosell
063-10 54 71 (b), 070-233 89 87
ingrid.goransson@eductus.se

FORM

Mikael Karlsson Grafisk Design, Kännåsen

TRYCK

Mariehamns Tryckeri AB, Åland, 2009

MATERIAL

Kontakta redaktören och berätta vad du tänker skriva om – för planering av tidningen. Text via mail klistrar du för säkerhets skull in direkt i mailet. Bilder skickar du via mail i jpg- eller tif-format. OBS! Bilder måste skickas som separata filer, inte inklistrade i texten. Naturligvis går det bra att skicka in vanliga foton per post. Pappersbilder skickas tillbaka i samband med tidningens utgivning. Skriv gärna bildtexter! Glöm inte ditt namn på inskickade bidrag, även om du vill vara anonym. Vill du inte ha tillbaka bilderna tar klubben tacksamt emot dem till fotoalbumet i klubblokalen. Meddela det när du lämnar in bilderna.

Om du inte vill skriva själv, ring till någon i redaktionskommittén. Redaktionen förbehåller sig rätten att redigera och korta inskickade manus samt avgöra i vilket nummer inskickat material publiceras. Skicka material till redaktören Göte Högbom. Manusstopp den 15:e i månaden före utgivningsdatum. Evenemang i början av respektive utgivningsmånad.

BACKSPEGELN GES UT AV JEMTLANDS VETERANBILKLUBB i mars, juni, september och december.

ADRESS

Tingsgatan 4 A, 831 37 Östersund.

UPPLAGA

1 150 exemplar, 4 nummer per år.

OMSLAG

Bärgningsbilen måste bärgas efter en avåkning under Tjälavängen.
Foto: Hans-Bertil Rosell.

Redaktören har ordet

I förra numret berättade jag att jag var på resa till fjärran land. En rapport från den resan finner ni i det här numret.

När dessa rader nedtecknas den 20 februari befinner jag mig åter på resa, dock något kortare den här gången nämligen på Mittnabotåget mellan Sundsvall och Östersund. Det är en strålande vinterdag med sträng kyla men en förlåtande strålande sol som nu börjar ge den där härliga vårvinterkänslan. Den här känslan är smittsam och påverkar alla våra sinnen och ger kraft till kreativa tankar. Sådana tankar exempelvis som krävs för att skapa intressant läsning för JVBKs medlemmar.

Klubbens alla aktiviteter sker genom våra kommittéer. Med det här numret inleder vi en serie inlägg där kommittéerna berättar om vilka tankar man har för att utveckla och förnya verksamheten och även redovisa hur man arbetar rent praktiskt. Först ut på plan är redaktionskommittén och där redovisar vi några idéer som vi vill pröva. Det är inga stora radikala grepp och inga revolutionerande förändringar utan vi tror mer på ändringar i det lilla formatet. Vi har just firat ettårsjubileum för tidningens nya layout och fullfärgstryck och vi bedömer att den här utformningen utgör en bra grund att stå på. I nästa nummer kommer Rallykommittén att redovisa sina visioner och tankar.

Bland de egna kreativa tankarna dyker då och då upp ett behov av något nytt gammalt att glida omkring i. För just att glida omkring är mitt stora intresse inom veteranfordonshobbyn. Renoveringar är inget för mig, gränsen går väl ungefär vid att byta tändstift. Garageinnehavet begränsar mig till att ha bara en gammalbil vilket innebär att jag, innan jag skaffar någon ny veteran, måste skiljas från Dodgen och där pågår just nu skilsmässoförhandlingar i mitt inre. Kanske jag ändå skall skjuta upp

det här svåra beslutet och vänta till hösten, så tänkte och kände jag förstås även förra våren. Nåväl – vi får se vad vårsolen kan ge i form av förändringsinspiration.

I morgon lördag inträffar vinterns höjdpunkt i form av Tjälavängen. Det skall bli härligt att få åka ut på riktiga vintervägar med Dodgen. Batteriet är intaget i värmen och en kupevärmare under motorn får agera värmekälla till den åldriga, sexcylindriga sidventilaren så det blir nog inga startproblem.

Ja – så var då den här resan slut och tåget anländer just nu till Vinterstaden Östersund.

GÖTE HÖGBOM, REDAKTÖR
gote.hogbom@miun.se

- 4 Skrot eller möjlighet**
Kåseri av Rose-Marie Rask.
- 5 Chaufför på 50-talet**
Bengt Lyrén har intervjuat Per-Olof Eriksson från Docksta.
- 6 Mr CCW**
Ummis Jonsson har träffat Roland Pettersson.
- 8 SAAB-husbilen på rull**
Ett år har gått sedan bärgningen av husbilen. Följ med på första åkturen.
- 12 Nya traditioner – rekorddeltagande**
Luciacruisingen bjöd på radio, glögg, pepparkakor och inte minst kröning av klubbens Lucia.
- 14 JG**
En klubbprofil med försäkringsinriktning.
- 16 Studiebesök på Berners**
Ett företag som startade 1925.
- 17 50 cc**
En nygammal gren i moppekretsar – Classic Roadracing.
- 18 Sveriges största vinterrally?**
Efter samling hos Terräng-Arvid kunde cirka 80 ekipage ge sig iväg på Tjälavängen.
- 22 Down Under**
Redaktören har varit på södra halvklotet och hittat en del intressanta fordon..
- 24 En flopp trots framgångssagan Larven**
Med en 18 hästars fläktkyld tvåtaktsmotor i snöstormen.
- 28 Get Your Kicks ...**
If you ever plan to motor west travel my way, the highway that's the best.
- 30 JVBK Marknad**
Veteran-Suzuki säljes och gamla extraljus köpes.
- 31 Sommarens onsdagsträffar**
Planeringen inför sommarsäsongen är klar.
- 32 Aktuellt i klubben, Tema Vision, Optand Teknikland**
Klubbinformation, medlemsförändringar, styrelse och kommittéer, Tema Vision Redaktionskommittén.
- 36**

Innehåll

Våren 2009

TEXT Rose-Marie Rask ILLUSTRATION Åke Söderqvist

Skrot eller möjlighet

Jag har lärt mig uppskatta "skrot" och värdet i att inte kasta något – "det kan va' bra att ha".

– "Kan va' bra å ha", undrar hur många gånger jag hört det? Och om sanningen ska fram så visst har jag förtvivlat många gånger när det hopats prylar, saker och grejor överallt. Det har varit allt från en samling gamla Volvogrejer, till ett väl använt plåttak, förbrukad emballageplåt och fasadplåt till isolering, begagnat formvirke, lager från nedlagda mackar, motorer, motordelar, karosseridetaljer med mera, med mera!

Men ... det har visat sig att det faktiskt varit bra att ha – det är många som haft ett behov som gården i Bredbyn kunnat tillfredsställa – någon behövde ett plåttak till uthuset, en annan fasadplåt till en verkstad, isolering till ett husbilsbygge, formvirket blev fasad till min egen lilla smidesverkstad, lager från mackarna, lampor, tändstift, remmar och gud vet allt, är i det närmaste tomt och jag vet inte hur många generatorer, startmotorer med mera som gått från volvolagret och nog har det känts bra att kunna hjälpa vänner och bekanta vid behov. Så visst ... jag ger mig ... det kan va' bra att ha!

Allteftersom jag lärt mig dela makens motorintresse så har jag också fått lära mig att bilvrak inte är "skrot" utan en möjlighet – ett objekt. Ett exempel på det är när vi en höstdag hade besök av två motortokiga bröder från västjämmland och en av bröderna, med något drömskt i blicken, kunde berätta om alla objekt som han visste stod i lador och på ägor runt om i vår bygd. Vi berättade då om ytterligare två objekt som vi visste stod övergivna i byn – naturligtvis måste dessa besökas – så efter urdruckat kaffe och med vägbeskrivningar

gav sig bröderna iväg. Efter en dryg timma får vi telefonsamtal från en av bröderna som glatt meddelar att det bara är att "fylla ringarna" och köra! Nåja, jag vet inte riktigt om jag höll med om det och så var väl egentligen inte fallet men vad han såg var säkert en möjlighet med dessa objekt.

För några år sedan jobbade jag med ett projekt som tog mig runt i stora delar av Offerdal. Vid ett tillfälle färdades vi längs Landösjön och Lången på jakt efter tecken på någon form av järnhantering, en betydande historisk verksamhet i Offerdal. Och visst såg jag historia ... i en dunge, väl kamouflerad med löv och ris, djupt nersjunken i backen stod något som skulle kunna vara en tidig 40-talare – gissningsvis. Det var för det första svårt att bedöma då bara översta delen på taket syntes och sen är väl inte jag den rätte att datera! Jag log lite för mig själv när jag hörde orden i mitt huvud – "det är bara att fylla ringarna"!

Det är inte så länge sedan det här objektet kom på tal vid köksbordet, så bara vädret tillåter så blir det nog en utflykt med gubben för att utröna ålder och typ av fordon. Nu är det ju skillnad på skrot och skrot, och det må ligga i vars och ens intresse att bedöma vad som kan vara värt att spara på och inte – alla har vi nog någon form av hamsterfasoner. Trots att jag lärt mig acceptera grejor och saker så måste jag göra en röjning emellanåt.

Kan tala om att gamla anteckningar och kurslitteratur från sjuksköterskeutbildningen "var bra att ha" som bränsle i kakelugnarna apropå hamsterfasoner ;-).

Tänk att det finns användning för det mesta ändå!!! ■

TEXT Bengt Lyrén FOTO från P-O Erikssons arkiv

Chaufför på 50-talet

Har vid ett flertal tillfällen lovat att skriva några rader till tidningen och nu har det blivit av. Förra hösten hörde jag med min svärfar, Per-Olof Eriksson från Docksta, om inte han hade några kort från gamla tider, jag visste att han har många år som yrkeschaufför. På 50-talet jobbade han bland annat som taxichaufför och rattade då oftast en förlängd Chrysler Windsor från 1948. Här var det inte tal om att byta till vinterdäck och för övrigt så var det inte aktuellt att byta några däck förrän corden var framme. En helg när ha rattade den så småningom ganska slitna Windsorn så hoppade styrstaget isär, då han skulle vända på en gård, på grund av slitage. Nåväl, rådlös var han inte så med en bit cykelslang hängdes staget upp och så fick Windsorn rulla den helgen. Någon egen bil hade P-O inte då utan det var motorcykel som gällde. Först en Ariel 350 som sedan byttes till en dito 500 kubikare. Under några år besöktes

Hedemora TT – se stor folkfest. Första bilen blev en Austin A35, kvalitén var inte så värst, efter fyra år så var det rosthål i golvet och oljeförbrukningen var väl hög. De mekaniska bakbromsarna ska vi inte tala om.

Vi hittade två gamla foton. Det ena visar tradaren, en Scania Regent med den för tiden stora nyheten dubbelhytt. Fotot är taget på Sandöbron då bilen är på väg med styckegods från Stockholm. Första lossningen blev i Piteå. P-O vill minnas att det var första året med färdskrivare. När det skulle gå fort fick den vändas upp. De sista milen från Stockholm gick på grusväg. Det var handlastning som gällde. När de lastade i Stockholm fick godset hämtas här och var och som regel gick halva dagen åt till lastning. På nervägen hade de oftast lass med papper eller såpa. Överlast var mer regel än undantag så ibland blev det nog 24 ton på ekipaget. På resan var man två man som turades om att köra.

På andra bilden tömmer P-O ett lass bergkross vid vägbygget av nya E4-an mellan Ullånger och Docksta. Då körde han åt Albin Näslunds åkeri. Lastbilen var en Volvo med norrlandsväxel och 105 hästkrafters motor. När man hade tre kubik bergkross på flaket och det gick utför i backarna från Skuleskogen till Bjästa så rullade det på bra. Hastighetsmätarnålen låg klistrad mot "pinnen" som satt vid 105 km/h.

Både Scanian och Volvon var driftsäkra tycker P-O, så visst gjorde Sverige bra lastbilar redan då.

P-O är idag 86 år och har väl lagt tankarna på en HD åt sidan men visst ser jag att han har ett visst sug efter sin ungdoms 98-kubikare. När detta skrivs har han nysst varit och tittat på en som kanske blir till salu ...

I garaget hos

Mr Classic Car week

TEXT & FOTO Ummis Jonsson

Första gången jag och JG var hem till Roland Pettersson i Röjeråsen, Vikarbyn, Rättvik så höll han på att timra upp ytterligare ett garage modell XXL. Nu var det klart och jag antog att där rymdes det nog många bilar, för Roland äger ju ett antal. Bilar fanns det men också hur mycket prylar som helst. Hur gör man ett garagereportage hos någon som har flera garage, många olika bilar och där det är fullt av så mycket annat? Jag bestämde mig för att sikta in mig på Rolands egna favoriter, allt annat hade varit omöjligt. Roland tror att han i dag äger ett drygt 10-tal bilar men det kan vara några fler. Under årens lopp har det passerat flera tusen bilar som Roland köpt – ägt – sålt. De allra flesta är stora amerikanare.

När Roland ska visa sina nuvarande favoriter så väljer han ut en Chevrolet

Coupé 1938 samt en sjuitsig Chrysler 1954. Chevroleten köpte han redan 1965 i Junsele och den brukar han ratta omkring i under Classic Car Week medan Chryslern är en egen direktimport från USA. Nummerskylten "RPBIIIIL", är en present. En annan favorit och Raritet med stort R, är en Hudson Italia 1954. Den har chassinummer 9 av totalt 26 tillverkade exemplar. I dag finns det den Roland äger, en bil i Frankrike och resterande 19 bilar i USA. Hudson Italian har Roland också i modell där det är inrättat Roland Pettersson, chassinummer 9.

I ett annat garage står det tre Cadillacar och en Chrysler 1955 2-dörrars HT som jag inte kommer åt att fotografera då det är fullt av prylar framför, men de tillhör de där bilarna som "någon gång" ska bli framtagna och körda. I garagen finns

också en Husqvarna cykel från 1899 med träckerhjul och i ett helt fantastiskt originalskick, en MC, Harley-Davidson 1927, och ute på gården står det flera brandbilar varav en brandbil från Järpens Brandförsvår, Chevrolet 1947. Det där med brandbilar känner jag ju igen och det verkar vara populärt att ha åtminstone en brandbil. Lite kul var det ju att det fanns en brandbil från Järpen.

Jag frågar Roland om han fortfarande är lika intresserad av att köpa – äga – sälja bilar och intresset finns kvar även om det numera köps bilar om det är något speciellt som dyker upp. Resorna till USA är idag mer av nöjes- och rekreationsresor än inköpsresor för bilar.

Undrar hur bilbeståndet ser ut efter höstens USA-resa? ■

Lite drygt ett år har passerat när det här skrivs sedan bärgningen av Saabhusbilen. Min underbart toleranta fru Berit blev oavsett om hon ville eller ej, rejält indragen i husbilsprojektet från första början. Hon har givetvis en mer normal och mindre "nördig" inställning till det hela och därför så frågade jag om hon inte ville hjälpa mig och skriva om sina upplevelser. Om inte annat eftersom vi bägge lever och bor tillsammans med Storebror, i alla fall så länge den står garagerad på vår gård i Tängtorpet.

FOTO Claes Johansson

Ett år med Saabhusbilen

TEXT Lars "Julle" och Berit Olofsson

Samma vecka som Storebror flyttat in i carporten hos oss var Länsstidningen på plats för ett reportage. Henric Tungström och Jonas Leklem hade varit behjälpliga att plocka ut allt rot och skrot och med varsamma händer sparade vi allt som framgent kan vara till hjälp i återskapandet. Vi var rörande överens om att visst såg bussen förjävlig ut, men urstädad och under ytan så verkar den vara rätt okej ändå. Samma kväll gjorde jag en uppdatering i rekordtråden på Svenska Saabklubbens forum där hyllningarna inte verkade avta och nya medlemmar registrerade sig till föreningen i en strid ström.

Dessa tankar om skicket malde i mitt huvud någon vecka och efter en kvälls översyn med ficklampan i högsta hugg hämtade jag ett 12 volts batteri och startkablar. Det var drygt 7 minusgrader och med ångande andedräkt kopplade jag på batteriet och triggade startmotorn med startreglaget för första gången på flera decennier. Klick-klick-klick och motorn började snurra runt. Först sakta men efter att rost, oxid och annan skit bränts bort på kol och rotor i startmotorn blev det bättre snurr.

Raskt hämtades en dunk med bensin och efter en rejäl hutt direkt ner i förgasarrhalsen hostade motorn till några gånger. Livstecken ... va fan? tänkte jag förvånad för ärligen trodde jag inte att det skulle vara så enkelt. Håller på mer bränsle direkt i förgasaren och får motorn att gå i flera sekunder. WOW! – Har ju inte ens kollat tändstiften ... ännu mindre brytarna? På n igen och med mer kontrollerad direktinsprutning från flaskan och en hand på gasreglaget vrålar maskin upp i varv. Det ryker som fasen rent ut sagt men så dör motorn och blir helt lönlös att starta igen.

Felsökningen resulterar i ett märkligt konstaterande ... Den vevhusstyrda bensinpumpen funkar tydligen fortfarande kalas efter alla år och har sugit i sig den svarta vattensörjan från tanken och levererat detta vidare till förgasaren. Med en bränsleslang direkt på filtrets sug sida och andra änden nerstoppad i en 1-liters oljeflaska med bensin så blev leveransen av bensin mer tillförlitlig, mindre explosionsbenägen och motorn startar åter. Drygt en timme senare så hade jag bytt två vattenslangar, provisoriskt tätat den externa vattenpumpen, fyllt vatten och det var dags för the big game.

Jag såg inte att Berit råkade komma hem från jobbet precis i samma veva som jag med stor iver hängde på kablarna på batteriet och sträckte mig efter startreglaget. Jag noterade aldrig heller att hon körde in vår 9-5:a i carporten direkt framför husbilen och i samma sekund som hon drog åt handbromsen vrålade Storebror igång med raka rör. Givetvis så ser hon inte mig först utan bara en massa rök och hör ett obeskrivligt larm. Det ryker bullrar och när jag tokglad och full av entusiasm möter henne i all rök så ser hon snudd på panikslagen ut. Berit fattar helt klart inte sin makes obeskrivliga lycka eftersom hon trodde något allvarligt kraschade på bruksbilen just som hon parkerade. När hon sedan såg all rök var tydligen hennes panik nära och hon trodde det brann.

Berit berättar: Hur är det då att leva mitt uppe i detta? Med en bildåre till make och ett vrak, som går under namnet Saabhusbil på gården? När man som jag, inte alls delar detta intresse?

I min värld ska bilar fungera, jag kan även tänka mig att gå på en bilutställning och titta på fina bilar, men detta?

Ja, en viss inblick i vad det skulle innebära fick jag redan när vi en sommarkväll, på väg till svärmor, bara skulle svänga av och titta på en sak ... Efter en förvirrad biltur med flera felkörningar och ett ivrigt telefonerande hamnar vi i ett sommarstugeområde och en lång gånglig man vid namn Hans Kaplan mötte upp. Hasse arbetar som väktare och kommer direkt från arbetet, men detta hindrar inte honom och Lars från att raskt traska ut på ett hygge, ivrigt pekande på en trasig husvagn ... Ja, ni kan ju gissa hur "imponerad" jag blev när maken förkunnar att den ska bärgas och fraktas hem!

Att det var flera som tyckte det var en briljant idé fick jag klart för mig i november då ekipaget anlände till gården ... trots att det var Fars dag så var det i mina ögon otroligt många som kom och hjälpte till att lasta av.

Dagarna gick och så en kväll när jag kommer från arbetet och

FOTO Claes Johansson

som vanligt kör in och parkerar i carporten, så går plötsligt 9-5:an sönder ... tror jag ... Trots att jag parkerat och stängt av så låter den konstigt och ryker som attan! Brand! Jag ropar på maken och känner mig på gränsen till hysteri, då kommer konstiga läten kommer inifrån carporten och plötsligt dyker han upp mitt i all röken med ett lyckligt leende på läpparna, – Den starta!

Han är lika glad som ett barn på julafton ... och till min stora förvåning visade det sig snart att han var inte den enda som tyckte att detta var något alldeles fantastiskt, ty under de följande veckorna var det en aldrig sinande ström av likasinnade som ville se och höra att det verkligen var sant! Jösses!

Årsmötet var nästa tillfälle att inse att det finns gott om entusiaster, återigen var det dags för uppstart av denna skapelse som knappt håller ihop! Det är ett jättehål bak! Detta bekymrar dock inte min man och hans gelikar, de tar snabbt plats och skrattar, pekar, pratar och ser allmänt förtjusta ut.

Julle igen: Det kändes fortfarande som om vi hade en rejäl medvind i projektet för även om inte husbilen kunde köras, det verkade som om kopplingen var helslut. Så var ju blott faktumet att den gick att starta hur stort som helst. En video på uppstarten lades även ut på webbens "youtube" och kommentarerna började strömma in från både Sverige och utlandet. (sök "motorhome" så hittar du den). Diskussionerna fortsatte internt i styrelsen om hur vi skulle fortsätta nu när husbilen var bärgad och dessutom gick att starta.

Jämtlands Veteranbilkлубb hade som många vet redan innan bärgningen blivit involverad i våra planer och plats för husbilen är lovad i Tekniklandet som är under uppbyggnad strax utanför Östersund ("googla" Optand Teknikland så hittar du info). Men grunden till huset där Storebror ska få bo var ju knappt påbörjad och vi behövde en lokal för renovering NU! För det är ju ofta så, det händer saker under resans gång och att husbilen nu gick att starta spädde ju direkt på förväntningarna och letandet efter en plats för renovering var en av huvudpunkterna på årsmötet som hölls i stora huset på våran gård.

Till årsmötet kom det massor med folk, vi reviderade några styrelseposter och riktlinjerna för framtiden spikades mera noggrant. En delegation från JVBK var inbjuden och det kändes som att engagemang och allting runt omkring styrdes upp på ett bra sätt. Kvällen avslutades med middag och fest som Claes berikade med ett oerhört uppskattat föredrag med diabilder på allehanda mystiska farkoster. En annan stor frågeställning var Motormässan Östersund som vi tidigt blivit inbjudna till men styrelsen var rörande överens om att byn Ramsele och deras Classic & Veteranfordonsdag skulle få exklusiviteten att visa upp Storebror först. Dessutom lovade Claes att komma till Ramsele med lillbrorsan. Historiskt möte på hemmaplan alltså.

Fortsättning följer i nästa nummer >>

STORSJÖ-RALLYT 6 JUNI

Tiden för detta rally blir lite ovanlig för att vi tillsammans ska kunna njuta av den ljusa sommarkvällen.

START

Nyhedens skola, Krokoms
Samling från kl 15. Första start kl 16. Tag med fika och även grill ifall du vill grilla kvällsmat vid målet.

MÅL, PRISUTDELNING M M

Målet är Sveapark, Kaxås, vars pub bl a erbjuder enkla maträtter och rock-a-billy framåt kvällen.

CAMPING

Vid starten finns Krokomsvikens Camping. Ring 0730-94 11 85 för bokning. För camping vid målet, kan du ringa Mats Smith, 070-600 72 20.

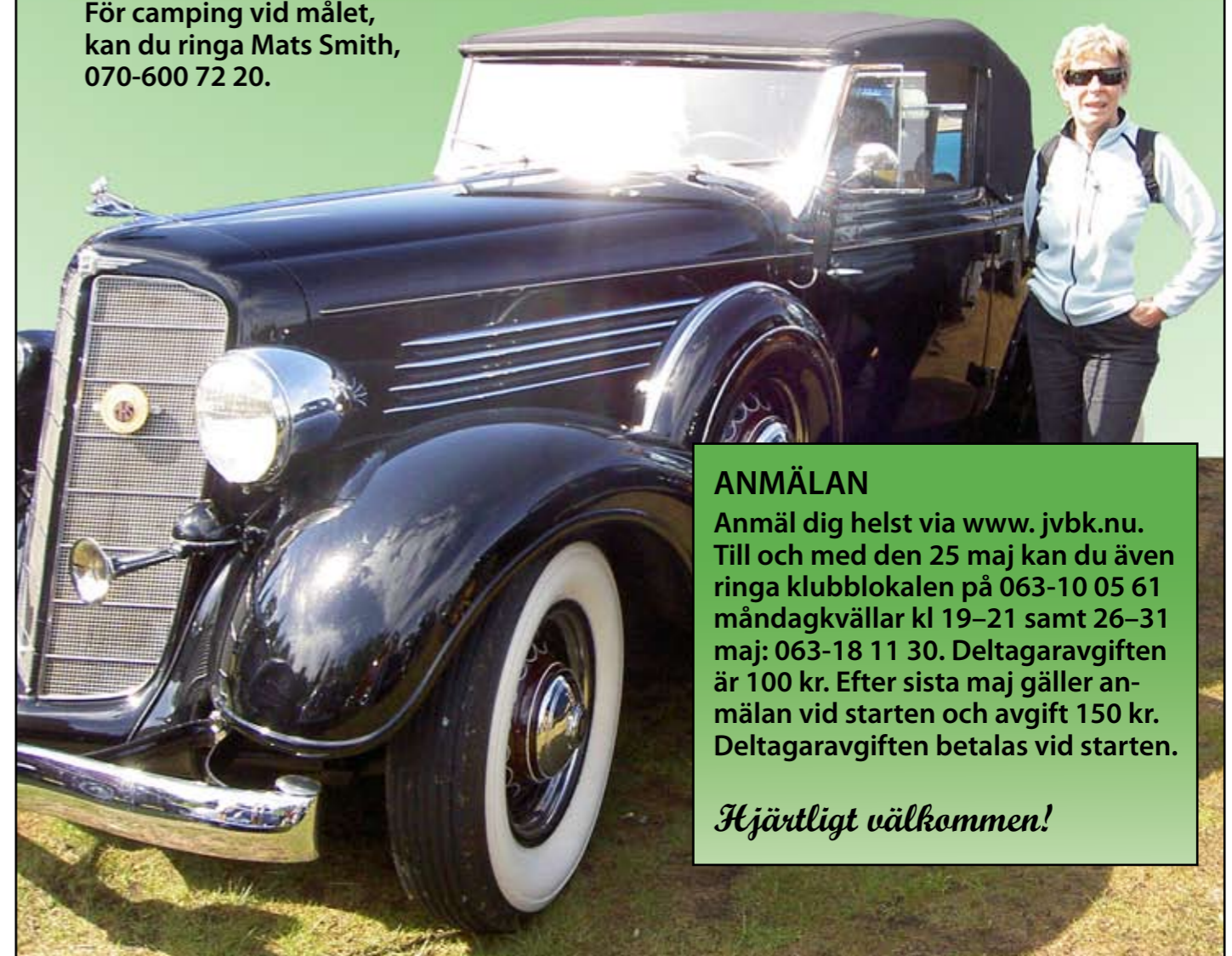
KLASSER

- Allmän
- Tunga Fordon (minst tre startande)
- Damekipage (minst tre startande)
- Motorcyklar (minst tre startande)

PRISER

- utdelas även till
- Stilfullaste ekipage
 - Kört-längst-till-rallyt
 - Jäklats-mest
 - Bästa sportvagn
 - Bästa veteran t o m 1940

Ändringar kan inträffa
– kolla www.jvbk.nu

ANMÄLAN

Anmäl dig helst via www.jvbk.nu. Till och med den 25 maj kan du även ringa klubblokalen på 063-10 05 61 måndagkvällar kl 19–21 samt 26–31 maj: 063-18 11 30. Deltagaravgiften är 100 kr. Efter sista maj gäller anmälan vid starten och avgift 150 kr. Deltagaravgiften betalas vid starten.

Hjärtligt välkommen!

Luciacruising

– med en ny tradition
och rekorddeltagande

I klubblokalen.

Magnus Roos – JVBK:s Lucia 2008.

Kjell-Erik, Hector och Offerdals egen stjärngosse Sven Olov Johansson.

Luciaafton; perfekta väderförhållanden med mycket snö (Östersund såg ut som ett enda stort julkort), molnfritt med fullmåne samt lagom kallt. Hector och Kjell-Erik skulle sköta cruisingradion så det var bara att åka iväg till klubblokalen för att värma upp inför kvällens cruising. Knappt hann vi dit förrän Lucia (Cecilia Falk-Holmberg) gjorde entré, sen kom även en lill-lucia och pepparkaksgubbe med i följet.

Kjell-Erik och Hector, cruisingradions frontfigurer (och Affe) fick också påhälsning av Lucia. In i studion kom Lucia med följe ända från Rise, Offerdal.

I fjol, 2007, var det 5 bilar som cruisade på Lucia. Skulle vi bli fler i år? Det var den stora frågan. Redan vid samlingen på klubblokalen kom det drygt 40 medlemmar som åt pepparkakor och drack glögg. Det visade sig att förra årets siffror slogs med hästlängder. Drygt 20-talet bilar stod utanför på Tingsgatan och ännu fler bilar passade på att åka runt stan. Rallykommitténs ordförande Arne Nilsson med fru hade gjort en liten tipsrunda så att alla hade lite att göra samtidigt som vi lyssnade på Hectors val av julmusik. Julhälsningarna via sms till radion duggade tätt och Kjell-Erik konstaterade att många av hälsningarna var från ... just det, Offerdalingar. Vi är som höstlöven, vi sprider oss överallt.

För de som ville så avslutades kvällen på Flyg- och Lottamuseets café i Optand. Där fanns kaffe, glögg, lussekatter och svaren på kvällens tipsrunda. Efter en hård utslagningsomgång korades JVBK:s Lucia 2008: Magnus Roos med stjärngossarna Fredrik Lexelius (2:a) och Ulf Rosberg (3:a).

Jag tror att vi kan konstatera att en ny tradition har skapats. Luciacruising med julmusik från 50- och 60-talet, fika och kröning av klubbens Lucia!

Nästa år blir avslutningen i vår nya klubblokal på Optand Teknikland. Frågan är bara; vem axlar Magnus Roos titel som klubbens Lucia?

I klubblokalen.

Offerdalingar på plats på Optand.

Lucia med följe.

Lucia hälsar på i cruisingstudion.

JAN-GUNNAR JONSSON

TEXT Göte Högbon FOTO JG Jonsson

Värnumrets profil är JG (Jan-Gunnar) Jonsson, känd av de flesta inom JVBK och medlem i över trettio år. Han har haft ett antal uppdrag inom föreningens kommittéer och suttit i styrelsen ungefär femton år. Ett viktigt uppdrag som JG nu har är som försäkringsansvarig, ett uppdrag som gör att han får kontakt med många av JVBK:s medlemmar och också får kunskap om deras fordonssinnehav.

JG har ett genuint affärsintresse som började redan när han som 15-åring började sälja färdiginspelade stereoband med kända artister som Shanes och Beatles. Detta tog dock slut när STIM knackade på dörren och påpekade det olämpliga i denna verksamhet. Under gymnasieåren bedrev han husvagnsuthyrning mellan studierna som slutade med en examen som Väg- och vatteningenjör. Vägverket blev hans jobb-mässiga hemvist några år men sedan tog affärsintresset över och han köpte en TV-affär i Brunflo som han sedan, för att fylla ut dygnets alla timmar, kompletterade med en skoaffär och ett hyreshus.

Motorintresset började också tidigt. Pappas taxi körde han hemma på gården alldeles ensam vid 8 års ålder. Första mopeden blev en Husqvarna Roulette som förstas anskaffades långt före 15-årsdagen. Den första veteranbilen blev en Ford Fourdoor av årsmodell 1939 och den inhandlades 1974 och avyttrades 1976 till förmån för en i USA införskaffad Plymouth som blev kvar i hans ägo hela 17 år.

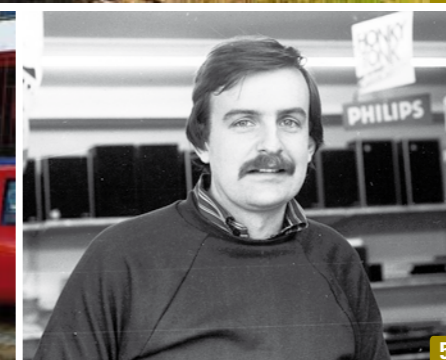
Med den långa erfarenheten av veteranhobbyn han bär med sig har han lätt för att ta fram idéer och förslag på hur föreningen skall utvecklas. Museifrågan har han ett stort intresse i och där är han angelägen om att tona ned begreppet museum och istället skapa ett nytt begrepp som skall förknippas med den verksamhet JVBK skall bedriva i Optand Teknikland. Förutsättningarna för att det skall bli ett fordonsmuseum av någon större dignitet finns inte med tanke på det begränsade utrymmet. I stället skall vi betona en mer aktiv verksamhet med marknaden, en aktiv fordonrenovering och annat som kan locka både medlemmar och turister.

Att göra en redovisning av alla hans affärer skulle troligen fylla en bok av anseelig omfattning. "Jag skrev upp alla bilar jag haft men gav upp när jag hade passerat 200". På frågan om han gjort någon affär han ångrar så tvekar han lite men säger att han lite saknar en Plymouth Business Coupe han inhandlat i Florida och som han sålde när han skulle installera bergvärme i hyreshuset för att slippa låna pengar till det. För övrigt säger han sig ha klarat sig rätt så bra i alla affärer han gjort. JG är en flitig marknadsaktör, numera är det främst de vita däcksidorna han importerar och kränger till hugade spekulanter.

JG har exporterat ett antal veteranfordon till bland annat Tyskland och Österrike. När redaktören påpekar att det i klubbens stadgar står att vi skall verka för bevarande av gamla fordon inom länet ser han för bräkdelen av en sekund något besvärad ut men kontrar snabbt med att han också importerat ungefär 25 fordon från USA, Tyskland och Österrike.

Idag har JG ett femtontal bilar varav de flesta är i körbart skick. Bland det tvåhjuliga finns en sällsynt Victoria, även kallad Plåtbanan. Det finns inalles ett tiotal sådana i Sverige, alla direktimporterade då de aldrig såldes här i vanliga handeln.

JG är utrustad med ett självförtroende utöver det vanliga och med detta i bagaget så brukar han inte hejda sig när det gäller att framföra det som han tycker är rätt och riktigt och han kan också riva i när det gäller sådant han tycker är felaktigt. Han är

1. Den här vackra Plymouth Business Coupén från 1947 behöll han i hela 17 år.
2. JG:s första veteranbil, en Ford V8 från 1939.
3. Efter en parkeringskada på Oldsen skulle den hellackeras och då passade JG på att hotta upp den innan nedslipning och lackering.
4. Skalad banan, för att få plats med Plåtbanan vid hemtransporten fick JG skala av den en aning och flytta på passagerarsätet på Citroënen.
5. Här ser vi JG i rollen som radio- och TV-handlare i Brunflo.

medveten om att han kan ha retat en del men säger samtidigt att i det långa loppet så kommer det att visa sig att han hade rätt.

Numera har den nyblivne 60-åringen flyttat sin permanenta boning till Tulleråsen där han och Ummis har ett stort hus och inte minst stora garageutrymmen. Några intressen förutom fordonen finns inte och det torde väl knappast finnas tid för annat heller med tanke på den tid JG lägger ned på detta. På frågan om hur han håller sin hälsa i god form så berättar han att han aldrig varit sjukskriven och haft förmånen att alltid vara frisk. Något behov av friskvård i form av motion har han aldrig känt men berättar att han understundom ändock tar en stärkande promenad med Ummis, hans bästa klipp alla kategorier.

Dags för
MARKNADSRESA
till Bergsåker

Som vanligt kan du för en billig peng, cirka 150 kr/person tur och retur, åka med ett trevligt gäng till marknaden i Bergsåker den 30/5. Vi brukar hinna med en sväng till Birsta också och om någon hellre vill spendera dagen där brukar bussen köra dit direkt efter avsläpp på marknaden.

Avresa från Travparkeringen kl. 6.00. Anmälan gör du till Micke-Morris 070-525 72 06 eller till JG 070-335 80 80.

GELLERÅSBANAN
13-14 juni

LÖRDAG 13 JUNI

Vi startar tidigt på lördag morgon cirka kl. 4.30. När vi kommer ner kollar vi på depå-tidsträning-tävling. Bussen går till vår övernattnings. Därefter middag (valfritt) tillsammans med teamen på kvällen.

SÖNDAG 14 JUNI

Vi åker buss från vår övernattnings till banan. På banan fram till cirka kl. 15.00 – därefter hemresa. Gelleråsbanan denna helg är bara för HISTORISK RACING. Dessutom utgår ett veteranrally med start och mål på banan. Jag arbetar på helhetspriset.OBS! Max ca 30 st.

Intresseanmälan omgående om Du är intresserad till SO Schenberg 070-357 56 33 eller olle@publiktidningen.se

Berners visade nya lokaler och blivande veteraner

TEXT & FOTO Göte Högbo

Berners i Östersund bjöd in till studiebesök och specialvisning av de nya lokalerna i Hofvallen den 19 januari med ett femtiotal deltagare. Kvällens värdar var Ola Jönsson-Loo, Stig-Olof Olofsson och Michael Söderlund.

Med sina nya lokaler och breda bilprogram är Berners ett synnerligen vitalt företag samtidigt som det definitivt hör till veterankategorin. Företaget startades av tre unga män 1925 och inledningsvis såldes kontorsmaskiner och därefter radio. 1928 kom så bilar in i bilden med bland annat Buick och Oldsmobile på repertoaren. Sedermera såldes Opel, Citroën och Morris. 1943 var ett viktigt år för företaget då de fick agenturen för Scania-Vabis. Ett minst lika viktigt år var 1949 då den lilla bubblan, Volkswagen typ I, gjorde entré.

Vid den tiden rådde stor bilbrist med långa leveranstider och ett kontrakt på en bil kunde säljas med god avans. 1956 flyttade Berners från Storgatan till sin nuvarande lokalisering på Hofvallen. Efter en del företagsköp, bland annat Bil och Buss i Sundsvall och Härnösand och sedermera även avknoppningar har Berners nu verksamhet förutom i Östersund i Sundsvall, Härnösand, Sollefteå och Sveg. Koncernens omsättning uppgår till 900 mkr och antalet anställda är 250. På personbilssidan i Östersund har företaget sex säljare för personbilar och två som säljer transportfordon.

Den tunga sidan med Scania lastbilar finns numera i före detta ATS lokaler med

infart från Stuguvägen, medan bussarna huserar på Chaufförsvägen, Odenskog.

Hos Berners Hofvallen uppgår den sammanlagda lokalytan för försäljning, lager, verkstäder med mera till 3 500 kvadrater. Nyligen har nya utställningshallar byggts och värdarna berättade att respektive märkes tillverkare, Volkswagen, Audi och Skoda, ställer stora krav på hur utställningarna skall se ut. Det är nog med åtskildhet mellan märkena, vart och ett ska sin egen entré. Även respektive utställningsinredning ska se ut på ett visst sätt och VW-hallens än så länge något provisoriska inredning ska ersättas av den allra senaste VW-stilen.

Besökarna guidades inledningsvis genom utställningarna och därefter bjöds på fika och provkörning av ett antal intressanta och imponerande bilar, framtidens veteraner. Det var ett både intressant och trivsamt besök. Extra roligt för oss är att bland alla dessa vackra nya bilar står en gamla folka från 1950. Den har bara gått 4 450 mil och är orenoverad med undantag av lacken.

Tack till Berners med värdarna Ola, Stig-Olof och Michael, för intressant information om företaget och bilbranschens speciella villkor, för provkörningar och för gott fika. ■

1. Hallens vackraste fordon om redaktören får välja och i bakgrunden intresserade besökare.
2. En skröna säger att plåten från de utstansade fönsterhålen användes till spadar men det är som nämnts bara bluff.
3. Symbolik av den högre skolan, här ser det ut som man ber besökarna omgående lämna VW-hallen.
4. Skulle ni våga köpa en begagnad bil av säljaren i keps? Johan Bergman prövar i alla fall på rollen som bilhandlare.
3. Nya generationer med fordonsintresse med ärrade veteraner.
5. Kvällens värdar Ola, Stig-Olof och Michael.

Uppvisning inom Classic Roadracing 50 cc – nygammal gren i moppekretsar

I Sverige finns ett 15-tal roadracingcyklar i nuläget och i Östersund finns nu två; Nils-Åke Nilsson och Lars Blomdahl har varsin.

Nisse har byggt sin egen efter en förebild från 1974 som heter Delta med Sachs-motor. 2008 togs förarlicens och Nisse körde en tävling och ett antal träningstillfällen.

Lars har en Morbidellikopia med Puch-motor.

2009 ska det köras ett antal tävlingar runt om i Norden för att se om hängere med mot holländare, tyskar, polacker och tjecker.

TEXT Håkan Persson

FAKTA Delta

Vikt 55 kg
Motor Sachs 6-växlad med slidmatning, luftkyld
Effekt Ca 15 hkr vid 14 000 varv/minut
Toppfart 130 km/h, 70 km/h på 1:ans växel

Byggt av Nils Åke Nilsson

Sveriges största vinterrally?

FOTO Ane Nilsson

Rallyts snyggaste bil? Chrysler New Yorker -58.
Ägare Kaj Blomqvist, Bispgården.

Julles fina Saab.

TJÄLASVÄNGEN

TEXT & FOTO Ummis Jonsson, Ingrid Göransson Rosell

Årets Tjälsväng gick av stapeln lördagen den 21 februari. Klockan 07.00 var det vädercheck. Molnigt, lite blåst men antligen vettig temperatur med bara någon grad över nollstrecket. OK, då var det bara att packa matsäck, kamera och skrivdon. Att vara reporter i Backspegeln för med sig ett visst ansvar!

Klockan 9.00: Samling hos Terräng-Arvid på Stadsdel norr. Inne hos Gunnar Arvidsson bjöds det på kaffe och kardemummaskorpor i väntan på starten. Redan inför starten hade ett rekord satts; 63 föränmälda ekipage till rallyt!! Till slut blev det knappt 80 ekipage som åkte årets Tjälsväng! Vilket fantastiskt gensvar och garanterat REKORD!

Klockan 10.00: Ekipagen börjar rulla ut från starten, hälften av gänget åker motsols och hälften

medsols. Tanken var att vi skulle möta varandra hela tiden efter vägen men då det blev ordentliga prop-par på två av de praktiska proven så blev det inte så. JG och Ummis åkte till exempel hela vägen utan att möta en enda bil. På väg mot första kontrollen började det snöa och det kändes lite kyligt men inne i bilen var det varmt och skönt, godispåsen bekvämt emellan framstolarna och kaffetermosen klar att ta fram. Första frågan fanns inne i bilhallen på Alanders Bil och nyfiken som vi är var vi tvungna att gå in och kolla hur den löd. Hm..., det kan bli en slamskrypare! Vi får väl se och höra.

Laddar inför kontroll 2, som vi tror var dagens roligaste och en bra träning inför ålderdomen. Iförd igensatta slalomglasögon och med en rullator skulle

man ta sig runt en bana på tid och endast ha sin coach med sig som talade om höger-höger-höger, rakt fram, vänster etc tills rundan var avklarad! Vissa problem uppstod, det gäller att veta vad som är höger eller vänster, riktigt roligt!

Vid Lungre motorstadion var kön lång i väntan på körprov men ett bra tillfälle att spana in andra ekipage. Ummis passade på att fota detta rallys vackraste bil – en Chrysler New Yorker -58. Bilen ägs av Kaj Blomqvist hemmahörande i Österåsen, Bispgården. Chaufför för dagen var Uno Köpsén.

Sen var det dags för det praktiska provet. Lisa Lejdstrand, nyaste ledamoten i Rallykommittén, hade ansvar för att se till att alla klarade av att backa i en åtta på kortast möjliga tid.

Vägen gick från Lungre mot Bringåsen och vad får vi se där, jo, en Willys Jeep i diket, lite kul med tanke på att det är en bärgningsbil. Med benäget bistånd av Göte Högboms skyffel, lite skottande och mankraft så kunde man med hjälp av ett spel få bilen på banan igen.

Rallyt fortsatte över I5-skogen och efter diverse frågor och snirklande på Frösön, så hamnade vi uppe på Byvägen och årets test i självkänedom, hur lång är jag mellan fingertopparna. Ingrid var så klart tvungen att testa, och döm av allas förvåning, så lyckades hon riktigt bra. Ummis lyckades få till en 10-poängare, exakt på centimetern, 165cm!

Klockan 15.00: Slutstationen för rallyt var restaurang Murklan ute på gamla F4. Där fanns det fika

och där var också prisutdelningen. Förutom alla väl förtjänta priser så är det lika fascinerande varje gång vilken otrolig bredd vi har i JVBK. Vi noterade herr och fru Westman från Sveg, kul att härjedalingarna kom. Vidare var det deltagare från Sundsvall och ända från Malåträsk i norr. Ständigt nya deltagare och alltid dyker det upp en ny bil! Kul tycker vi och framför allt att så många yngre förare var med och körde. Det känns skönt, återväxten är tryggad i klubben.

Apropå Malåträsk; Lars Johan Karlsson var med för 5:e året i rad på Tjålasvängen! Lars Johan vann också pris för "Kört längst", ca 100 mil tur och retur!

Nästa rally blir den 6 juni, motorhistoriska dagen. Om vi inte är helt felunderrättad kommer rallyt att tilldra sig i det natursköna Offerdal.

Väl mött! ■

Pristagare

Totalvinnare

- 1:a Fredrik Lexelius
Volvo I45 Express -73
- 2:a Lars Johan Karlsson
Ford Taunus 20 M -66
- 3:a Göran Linde
Volvo Amazon -70

JÄKLATS MEST

Bertola Henriksson-Nordenberg
Volvo PV 444 -56

STILFULLAST

Bert-Ola Henriksson Nordenberg
med Börje Reinhammar

KÖRT LÄNGST

Lars Johan Karlsson, Malåträsk
Ford Taunus 20 M -66

1. Vy från starten.
2. Göte H:s knep och knäp med nummerskylten.
3. Målet på F4.
4. Herr och fru Westman från Sveg, notera märket på mössan.
5. Så här glad blev Fredrik Lexelius för sitt förstapris!
6. Rullatorrally – bra träning för framtiden.
7. Dags att ta fram termoserna.
8. Bert-Ola Henriksson Nordlander och Börje Reinhammar vann "stilfullaste ekipage".
9. Inne hos Terräng-arvid.

Gamlingar på södra halvklotet

TEXT Göte Hågbom FOTO Göte Hågbom och Monica Olsson

I förra numret berättade jag om min drömresa till Australien, Nya Zeeland och Thailand och då var jag i början av resan. Den blev precis så otroligt upplevelserik och spännande som jag bara vågat drömma om. Bakspeglarna är förstås inte rätta platsen att ge en detaljerad beskrivning av allt jag och Monica upplevt utan jag får redan från början smälta av ämnet till att omfatta fordon av diverse slag.

I Australien åkte vi med Greyhoundbussen den 300 mil långa sträckan från Cairns till Sydney med uppehåll på sex ställen. Den längsta bussresan tog 17 timmar med ett ofrivilligt tretimmarsstopp mitt i natten då bussen pajade. Ytterligare två nätter tillbringade vi i buss och det gick riktigt bra att slumra till någon timme eftersom bussarna, flera av dem var av svenskt fabrikat förresten, var bekväma och utrustade med aircondition. När vi kom fram så var det bara att skaka av sig resdammet och sätta igång med det program för dagen vi gjort upp i förväg. Ett antal fina veteranbilar kunde beskådas ute i trafiken, sådant är alltid trevligt att se.

En notering jag gjorde var att Ford använder några gamla fina modellnamn på

bilarna i Australien och jag kunde notera nya Ford Falcon och Fairlane. Det gamla ärevärdiga Australiska bilnamnet Holden finns fortfarande men de nyare bilarna är i grunden Oplars som man gjort så kallad badge engineering på.

På Nya Zeeland åkte vi runt på nordön också med buss och de var lika bekväma som i Australien. Där blev det så att vi stannade till på sex olika ställen. Här är avstånden kortare och det blev bussåkande enbart på dagen. För en timme så lämnade vi marken och hyrde ett litet flygplan som tog oss upp över Nya Zeelands högsta berg Rohapehu på 2 800 meter. Berget var delvis snötäckt så vi fick en liten föräning om vad som skulle vänta oss när vi kom hem. En annan höjdare för min del blev besöket på Southward Car Museum i Paraparamu några mil norr om huvudstaden Wellington. Muséet ger sig ut för att vara södra halvklotets största och det kan mycket väl vara sant. Här fanns 250 fordon av äldre årgång i ett mycket välorganiserat museum. Några av klenoderna ser ni på bilderna. Även här fanns en del veteranfordon ute i trafiken.

Avslutningen av resan tillbringade vi i

Thailand där vi gjorde anhalt på fem olika ställen. Främst var det sol och bad som gällde men vi gjorde även en del utflykter till norra delen där vi bland annat besökte och vandrade över bron över floden Kwai. Här prövade vi lite olika färdmedel, moped, pickuptaxi, svarttaxi, vanlig taxi, tåg och bussar i kollektivtrafik. Allt till mycket angenäma priser. Några veteranfordon kunde vi inte upptäcka här. Däremot så gjorde Monica en närmare bekantskap med en svart kobra som hon passerade på ungefär en decimeters avstånd, en uppskakande upplevelse.

Efter att nu ha smält intrycken av den här tio veckor långa resan så är det bara att konstatera att aptiten på att se mer av världen bara ökat och tankar finns på nya äventyr framöver. En upplevelseresa behöver förresten inte vara bortåt 2 000 mil som den vi nu gjorde, det kan räcka med att åka till Hamnerdal eller Lillhärdal och titta på ett speciellt projekt. ■

1. Nya Zeelands äldsta motorcykel, en Werner tillverkad i Frankrike 1900. Motorn är på 230 kubik och fordonet som synes framhjuldrivet via kilrem. Skylten Drive Slowly torde knappast gälla det här fordonet.

2. På denna Douglas från 1911 kan man tydligt se kraftens väg från cylindern till bakhjulet via kedja och kilrem.

3. Icke alls en Land Rover som första anblicken kan ge sken av, nej det här är en Trekka tillverkad i Nya Zeeland 1972 av Motor Holdings Group och den har en Skodamotor på 1 221 kubik.

4. Cadillac Town Cabriolet med V16-motor. Ursprungligen ägd av Marlene Dietrich.

5. Cadillac 1950 ursprungligen ägd av Mickey Cohen, en gangster som arbetade med Al Capone, Lucky Luciano och Bugsy Siegel. Försejdet med skottsäkert glas och bombsäkert golv.

6. Nya Zeelands äldsta bil en Benz från 1895. Den har en 1,5 hkr motor som är extremt lågvarvig, högsta vartalet är 750 per minut.

8. Cadillac från 1911 med vackert koppararbete i motorrummet.

7. Dodge från 1920. Förste ägaren tyckte uppenbarligen inte om originalkarossen utan lät bygga om den med kopparkaros. Arbetet tog ungefär 1 000 timmar i anspråk men resultatet är mycket uppseendeväckande.

9. Notera fjädringen på denna Holsman High Wheeler från 1907, både blad- och skruvfjädrar.

10. Tatra Saloon modell 77 från 1936 med luftkyld V8 på 3 380 kubik placerad bakom bakaxeln.

Utvecklad men avvecklad

Den var tänkt att ta till vara det bästa hos Larven, den innovativa snöskotern från Lenko. Men utvecklingen sprang ifrån Lenko 460 redan när den var ny.

TEXT & FOTO Per Ericsson

Under mer än tjugo år hade snöskotertillverkaren Lenko i Östersund haft framgångar med sin modell Larven. Trots, eller rättare sagt, tack vare ett udda koncept, snöskotern saknade styrskidor, hade mittmonterad motor och ledat chassie, var Larven den obändiga terrängens besegrare. Ja kort sagt, de som verkligen ville vara säkra på att komma fram valde Larven och satte skidor på de egna fötterna. Men även det bästa koncept åldras till slut. Kunderna föredrog allt mer snöskotrar av konventionell konstruktion och här såg Lenko en möjlighet.

Den nya snöskotern skulle givetvis behålla Larvens goda egenskaper, men den skulle också vara bredare, längre OCH ha egna främre styrskidor. Succén tycktes given, men...

Lenko 460 håller inte måttet, skrev fackpressen efter att ha testat snöskotern. Bland annat slog man ner på stötig fjädring, avsaknad av backväxel samt inte minst den svaga motorn. Men det fanns annat också som lovordades. Körställningen och sittkomforten framhölls liksom manöverbarheten och förmågan att ta sig fram i lössnö – om nu inte motorn blev överhettad förstås. För det visade sig att det kunde den bli.

– Och det hade drabbat även det här exemplaret, säger Håkan Nilsson i Ås när han berättar om sin Lenko 460.

Nu kan man knappast skylla motorhaveriet på den föregående och hittills ende ägaren som kört skotern i snö. Näe, det var en äldre man som dessutom vann snöskotern på lotteri. Och han gjorde verkligen inte många åkturer. För när Håkan köpte skotern hade den gått mindre än 30 mil!

– Ja, den var praktiskt taget i nyskick, men gick inte att starta, tillägger Håkan som lämnade skotern till Nils Thodén, erkänt skicklig ”skoterläkare” som specialiserat sig på snöskotrar från Lenko.

På Nils ”praktik” uppdagades det snart att skoterns motor förvisso hade värmeskador.

– Men det som förmodligen räddade den här skotern till eftervärlden var att startapparaten gått sönder rätt tidigt. Och kan man nog säga på sätt och vis var tur.

Trots det något kritikersågade omdömet så är Lenkon en trevlig bekantskap. Den mittmonterade motorn gör att man slipper umgås med avgaser och motorbuller som annars är ofrånkomliga ”kompisar” när det gäller äldre snöskotrar med frontmotorer. Och tack vare skoterns låga vikt behöver man inte invänta våren om man nu skulle råka köra fast. Andra skotrar väger som bekant bly i framändan. Lenkon kan man faktiskt lyfta loss och köra hem. Under rubriken finesser kan man dessutom räkna sådana saker som dubbla bränsletankar samt ledade fotsteg vilket möjliggör hjälpstyrning med fötterna!

Så hade inte fabriken släppt ut vad man kan kalla en mindre färdig produkt, torde snöskotern utan tvekan haft framtiden för sig. Men nu gick det som det gick. Och vad beträffar Håkans skoter så är det utan tvekan det tidigare felet startapparaten som gör att han idag kan trotsa det hårda snödrevet med Lenko 460. En snöskotermodell där de körbara exemplaren nu torde kunna räknas på en hands fingrar. ■

Lättkörd och smidig. Lenko 460 borde fått ett bättre öde.

LENKO 460

Gjorde ingen succé. Trots tydligt släktskap med framgångssagan Larven blev Lenko 460 en flopp.

1

2

3

4

5

1. Den som verkligen ville vara säker på att komma fram valde en snöskoter från Lenko. Därför passade det bra att ta bilderna i hårt snödrev.

2. Chassiet är ledat. Motorns placering på den bakre delen gör att den är suveränt servicevänlig.

3. Udermotoriserad? Visst. En starkare motor hade räddat produktionen. Enstånkan på 18 hkr. fick slita onödigt ont.

4. Förarplatsen ansågs bekväm. Den till synes spartanska instrumenteringen var vanlig på äldre snöskotrar.

5. Startsnöret dras rakt upp! Ovanligt och en aning obekvämt.

6. Innovativ styrfunktion. Genom de rörliga fotplattorna kunde man med fötternas hjälp förstärka styrningen.

7. Dubbla bränsletankar som rymde 32 liter. Mycket för en snöskoter vid den här tiden.

8. Bagageutrymme i fronten. Endast på snöskotrar med mittmonterad motor.

6

7

8

FAKTA Lenko 460

Motor Lenko encylindrig fläktkyld tvåtaktsmotor, 195 cc

Effekt 18 hkr

Växellåda Saknas

Elsystem 12 volt

Start Manuell magnapull

Bromssystem Skivbromsad transmission

Framvagn IFU/Bladfjäder

Boggi Glidboggi med slides

Mattlängd 370 cm

Mattbredd 46 cm

Längd 260 cm

Vikt 170 kg

Tankrymd 32 liter

Toppfart 70–75 km/h på pistat underlag

Övrigt Handtagsvärmare, främre bagageutrymme, halogenbelysning

Pris 41 800 kronor.

Fotnot Idag är snöskotrarna från Lenko kult. Sen några år har de till och med en egen klubb och hemsida. Du hittar den på adressen <http://hem.passagen.se/larvenklubben>. Och när du är där, vrid upp volymen på dina PC-högtalare, lyssna på Larvensången och hör sen!

Snöskotertillverkningen hos Lenko

Egentligen var det aldrig tänkt att det skulle bli någon snöskoterproduktion. Avsikten var endast att Lennart Nilsson, innovatör och företagare i Östersund, skulle kunna transportera sig och familjen till stugan i Årefjällen på ett mindre svettframkallande sätt. En hel del experimenterande gav som resultat att Lennart i början av 1960-talet kunde "snösätta" en egen konstruktion, ett nätt snöfordon med en vikt på knappt 70 kilo som skulle köras med skidor på fötterna. För viktfordelningens och även för avgasernas skull placerades motorn nästan mitt i maskinen.

Den första motorn, en motorsågsmo-

tor på runt 75 kubik, visade sig dock vara mindre lämpad för uppdraget. Innan den orkade dra ordentligt var varven väldigt höga. Men trots det blev man förbluffad över hur bra den lilla skotern tog sig fram i lössnö och det var då tankarna kom på en serieproduktion. Så lagom till vintersäsongen 1965 startade tillverkningen vid Lennarts företag Lenko i Östersund. Snöskotern fick ganska snart namnet Larven bland annat efter sin otroliga förmåga att slingra sig fram i besvärlig terräng. Modellen ansågs dock som smått säregen. Men det var inget som hindrade succén. För en sån blev Larven. Och det tack vare att den gick att köra i vilken terräng som helst och därför valdes av dem som verkligen ville vara säkra på att ta sig fram oavsett förhållanden. Framgång-

arna ledde till att Lenko på tämligen kort tid blev en av landets främsta snöskotertillverkare.

När produktionen av Larven skulle avslutas efter mer än 20 år och tusentals tillverkade exemplar var avsikten att förnya produktbudet med Lenko 460. En tillverkningsserie på inledningsvis 50 exemplar planerades. Men efter det minst sagt ljumma mottagandet avslutades produktionen efter endast ett femtontal tillverkade. Därmed avslutades även all snöskotertillverkning hos Lenko. Företaget fortsatte dock sin fordonstillverkning med den mycket uppskattade lilla skogsmaskinen "Skogis".

Idag är Lenko en av världens främsta producenter av utrustning för snötillverkning.

Anders Ivan och Eva fick en Kick On Route 66

TEXT Göte Högbom FOTO Anders Ivan Olsson & Eva Thornton

Den något kryptiska rubriken anspelar förstås på låten Get Your Kicks on Route 66 från 1946 skriven av Bobby Troop och med den mest kända tolkningen av Nat King Cole.

Anders Ivan Olsson och Eva Thornton gjorde sommaren 2008 en 700 mil lång resa med hyrd bil i USA och delar av färdvägen bestod av gamla ärevärdiga och numera nedlagda Route 66. Vägen finns dock till vissa delar kvar vilket vi också fått rapport om tidigare i detta medium av Magnus Roos. Route 66 namngavs officiellt 1927, var 3 939 km lång och sträckte sig från Chicago till Los Angeles via Missouri, Kansas, Oklahoma, Texas, New Mexico och Arizona. De flesta vägsträckorna är upprivna och marken återlämnad till de forna ägarna men de återstående sträckorna är populära turistmål.

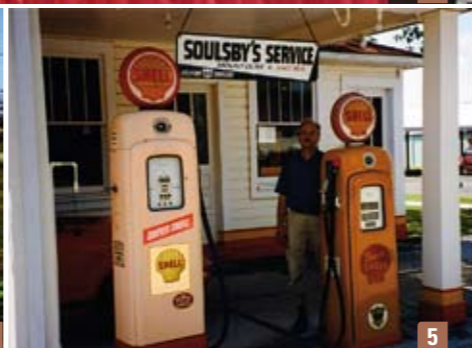
Till sin hjälp att hitta övernattningsställen, sevärdheter m.m. hade Anders Ivan och Eva en tjock bok fullspäckad med information och hjälp med navigationen hade paret GPS och en rejäl karta. Anders Ivan körde hela sträckan och Eva tjänstgjorde som kartläsare. Resan startade i Chicago och gick sedan till Santa Monica där Eva bott i 18 år. Det blev besök av ett antal kända och sevärda platser som Niagarafallen, den enorma Hooverdammen, Grand Canyon samt förstås Las Vegas. En avstickare gjordes till Toronto i Canada för släktbesök. Återfärden till Sverige skedde via Los Angeles.

Många erfarenheter fick paret under färden. Trafiken flyter rätt lugnt och hastighetsbegränsningar finns på alla vägar, det är bra skyltat. Ibland kunde det vara svårt att hålla igen på långa, raka, lågtrafikerade vägar. Det lite för fort på ett ställe och lagens långa arm dök upp och Anders Ivan befarade det värsta inför korsförhöret. På frågan om vart de var på väg så berättade han att de skulle till området där Amishfolket bor och då plötsligt sken sheriffen upp och lät paret åka vidare utan bestraffningar. I Cleveland kunde man tydligt se det ekonomiska förfall som råder i vissa områden. Här fanns fina hus till salu för 10 000 dollar. I St Louis hade de lite svårt att hitta hotellet när de kom dit en mörk, stormig och sen kväll men det lyckades förstås ändå.

Det fanns gott om gamla bilar på vägarna och en hel del stod också kvar på gårdar längs vägen och som dragplåster vid restauranger och gamla bensinstationer. På ett ställe lockade man med möjligheten att sova i en säng som självaste Elvis Presley en gång legat i och den frestelsen kunde paret inte motstå även om det kostade multum.

Amerikanarna har tydligen för vana att göra så kallade installationer med gamla bilar. I Magnus Roos reportage kunde vi se ett antal Cadillacs med nosen nedgrävd i myllan och Anders Ivan och Eva hittade både gamla Bubbler och Golfar nedstoppade på samma sätt.

IF YOU EVER PLAN TO MOTOR WEST
TRAVEL MY WAY,
THE HIGHWAY THAT'S THE BEST.
GET YOUR KICKS ON ROUTE 66!

1. Lätt patinerad – ja vad det nu är. Ser ut att för den händige vara ett lätt objekt.
2. Den här fina Mustangen var till salu för 20 000 dollar.
3. Här ser vi Eva provligga den säng som Elvis Presley en gång legat i.
4. Golfar nedstoppade i den amerikanska myllan.
5. Här har tiden stannat och macken ser ut att bara ha övergivits.

12th annual
Springmeet
SPEAKER:
LARS-ÅKE KRANTZ

Optands Flygfält
Motor Marknad
Underhållning
Utställning
Servering

LÖRDAG 23 MAJ
9.00 - 15.00

EXCELLENT

- SHRA-OSTERSUND.SE - JVBK.NU -

INTRÄDE: 100:-, ENTUSIASTFORDOM INKL. FÖRARE = GRATIS
SÄLJPLATS PÅ MARKNADEN 200:-, MER INFO: 070 - 687 03 22

JVBK MARKNAD

UTHYRES

Biltrailer

Last 1 460 kg, totalvikt 2 000 kg, boggie, ramper, vinsch. 300 kr/4 h, 500 kr/heldag. JG Jonsson, Brunflo, 070-335 80 80.

SÄLJES

Veteran-Suzuki

Trögstartad Suzuki-skoter -82, 125 cc, vit (typ Vespa) i utmärkt skick säljes. Besiktad i maj -08 utan anmärkning. Billig försäkring. Gått 2077 mil.

Ring Arne, 063-18 11 30.

ANNONSERA PÅ JVBK MARKNAD

Annonser skickas till Göte Högbom, Önevägen 13, 832 51 Frösön eller maila till gote.hogbom@miun.se.

KÖPES

Bilkatalogen 2000

Om du har Bilkatalogen 2000 vill jag gärna köpa eller byta till mig den. Jag kan erbjuda Bilkatalogen 1988 eller något ex av Alla Bilar 1981, -82, -84, -85 eller -86. Ring Arne 063-18 11 30.

Delar till Renault 5 TS

Min Renault 5 TS -77 behöver lite reservdelar. Höger framskärm, höger lykta, motorhuv, grill, drivknutar och fläktmotor! Har du delar eller kan tipsa om var det kan finnas delar så RING.

Birgitta Grauers 070-497 03 05.

Gamla extraljus

Marshall 660-670 (tutt-marshall), Bosch, lill-knick, Lukas fogranger, Pilot och andra ljus. Partier med 6 volts glödlampor. Gamla trärattar till PV, SAAB och VW. Halda Speedpilot. Tripmaster. Ring Calle Kingstad, 063-10 27 41, 070-342 80 09.

SKÄNK

Ulléns Bilfakta

Ulléns bilfakta borde ingå i JVBKs bibliotek. Har du exemplar liggande utan nytta, vore det en bra idé att skänka dem till klubben. Detta gäller även andra bilböcker. Ring gärna till mig om du har frågor. Arne, 063-18 11 30.

"Vem äger Z-bilen"

I klubbens bibliotek finns ett fåtal årgångar av de böcker där man med hjälp av registreringsnummer kan leta fram tidigare ägare. I dessa böcker letar seriösa renoverare ganska ofta. Om du har exemplar som du inte använder – skänk dem till klubben. Där gör dessa böcker nytta.

Har du frågor, ring Arne 063-18 11 30.

T-Ford-delar efterlyses

I JVBK:s blivande lokaler på Optand Teknikland har vi nu möjligheten att ha en T-Fordsimulator! För att det ska vara möjligt att åstadkomma det efterlyser vi nu följande delar:

- En torpedvägg med ruta
- brandskott
- framsäte
- ratt och rattstäng med gas och tändreglage
- pedalställ.

Har du någon eller några av dessa delar som du kan tänka dig att skänka alternativt sälja till klubben kontakta Sture Kindberg, 070-217 09 35.

MC och moppeträff

Lördagen den 4 juli anno 2009 kl.11.00 träffas vi hos Bengt-Olof Lybäck, vi tar oss dit för egen maskin men det är 2 hjuligt som gäller, alltså MC och moppe. Bengt-Olof bor i Sörefors, Lit. Han kommer att bjuda på en del överraskningar och vi får titta på vad som finns i hans garage.

Hjärtligt välkomna
Hans-Bertil Rosell, 070-520 54 71.
Ring om det är nåt ni undrar över.

Sommarens onsdagsträffar

Juni

- 3 Krokoms Lanthandel
- 10 Sveas café, Lits hembygdsgård
- 17 Ovikens ost, samäkning med ÖMCK. Obs tiden avresa, 18:00
- 24 Nyby hembygdsgård

Juli

- 1 Jordgubbscaféet, Rödön
- 8 Lockne geocenter
- 15 Marieby sommarcafé
- 22 Långbacken
- 29 Galleri Tängtorpet

Augusti

- 5 Österåsen bad och camping
- 12 Bällsta Rastens hembygdsgård
- 19 Krokoms turistbyrå
- 26 Kretsloppshuset, Mörsil
Obs tiden avresa 18:00

September

- 2 Viltstigen Hara
- 9 F4 Murklan
- 16 Rödöns bygdegård

JVBK på MOTORMÄSSAN

Motormässan arrangeras även i år på Frösöpark, f. d. F4, den 30-31 maj kl. 10-17. JVBK deltar med en monter. Annika Danielsson, 070-288 1148 och Anki Granlöf, 070-218 54 79 ansvarar för montererna.

Se även www.motormassan.nu

Besiktiga fordon

9 maj

Årets besiktningdag för våra äldre fordon går av stapeln på Bilprovningen i Östersund lördagen den 9 maj klockan 08:00-14:00. Anmälan behövs ej. Krister Lingblom på Svenssons café kommer att finnas på plats med förplägnad till salu! Info: Annika Danielsson 070-288 11 48.

NYTT VANDRINGSPRIS

Vandringspriset för våra äldsta veteranrallybilar erövrades slutgiltigt av Sture Kindberg. Nu behöver klubben ett nytt för den nya klassen

"Veteraner upp till 1940 års modell".

Därför har vi en bön till dig:
Kan du skänka någon slags veteranklenod som även kan förses med plåtar med namn på dem som vartefter får en in-teckning i detta pris?

Välkommen med förslag snarast till
Arne Nilsson, 063-18 11 30 och 063181130@telia.com

Nationaldagsfirande

6 juni
från kl. 13

Svea Park, Kaxås

- Stor familjedag med aktiviteter för alla
- Lotterier • Veteranfordon • Servering
- Terräng och fritidsmarknad
- Underhållning • Målgång Storsjörallyt

Pubkväll med rockabilly, se senare annonsering samt www.kaxasbygden.se

Arrangörer Kaxås bygdegårdsförening och Kaxås byalag

ORDFÖRANDE
Björn Staverfelt

Välbacken 140, 834 98 Brunflo
063-363 71 (b), 070-397 00 15
063-360 26 (a), 063-361 25 (fax)
info@tegelbolaget.se

V ORDFÖRANDE
Arne Nilsson

Elsavägen 1, 832 45 Frösön
063-18 11 30 (a, b)
063181130@telia.com

KASSÖR
Daniel Godén

Färgargränd 22,
831 51 Östersund
070-326 95 55
danielgoden@hotmail.com

SEKRETERARE
Anki Granlöf

Häggvägen 9, 832 54 Frösön
063-851 25
anders.granlof@fordhallen.com

LEDAMOT
Annika Danielsson

Vallsundsvägen 18, 832 96 Frösön
063-442 21, 070-288 11 48
opel_rekord61@hotmail.com

LEDAMOT
Rolf Fridh

Linvägen 12, 831 75 Östersund
063-57 93 60 (b), 070-203 04 17
rolf.fridh@telia.com

LEDAMOT
Göte Högbom

Önevägen 13, 832 51 Frösön
063-10 33 28 (b), 070-531 53 01
gote.hogbom@miun.se

LEDAMOT
Sune Sandberg

Tolvmansv. 44, 834 32 Brunflo
063-220 77, 070-626 06 70
s.sune@telia.com

LEDAMOT
Hans-Bertil Rosell

Gillevägen 10, 831 43 Östersund
063-10 54 71, 070-520 54 71
hbrosell@telia.com

SUPPLEANT
Lisa Lejdstrand

Torråsen 115, 831 91 Östersund
063-13 78 56, 070-551 81 28
lisa@dryridgedesign.se

SUPPLEANT
Dick Granström

Villavägen 10, 830 43 Ås
063-302 29, 070-564 02 29
dick@dryridgedesign.se

SUPPLEANT
Ummis Jonsson

Tulleråsen 146, 830 51 Offerdal
0640-341 88 (b), 0733-16 53 02
ummis.jonsson@miun.se

EVENEMANGSKOMMITTÉ

Annika Danielsson, sammankall.
Vallsundsvägen 18, 832 96 Frösön
063-442 21 (b)
opel_rekord61@hotmail.com

REDAKTIONSKOMMITTÉ

Göte Högbom, sammankall.
Önevägen 13, 832 51 Frösön
063-10 33 28 (b), 070-531 53 01
gote.hogbom@miun.se

RALLYKOMMITTÉ

Arne Nilsson, sammankall.
Elsavägen 1, 832 45 Frösön
063-18 11 30 (a, b)
063181130@telia.com

MC-KOMMITTÉ

Hans Bertil Rosell, sammankall.
Gillevägen 10, 831 43 Östersund
063-10 54 71 (b), 070-520 54 71
hbrosell@telia.com

FORDONSKOMMITTÉ

Sune Sandberg, sammankall.
Tolvmansv. 44, 834 32 Brunflo
063-220 70, 070-626 06 70

FÖRSÄKRINGSKOMMITTÉ

JG Jonsson, förs.ansv
Tulleråsen 146, 830 51 Offerdal
0640-341 88, 070-335 80 80
jg@jvbk.nu

Gösta Lindström
Box 207, 840 31 Åsarna
0687-300 24 (b), 073-055 27 29
0687-303 54 (a)
urisasarna@hotmail.com

Göran Lindberg
Strandgatan 21, 830 80 Hoting
0671-102 32 (b)

MARKNADSKOMMITTÉ

Annika Danielsson, sammankall.
Vallsundsvägen 18, 832 96 Frösön
063-442 21
opel_rekord61@hotmail.com

MATERIALFÖRVALTARE

Mikael Eriksson
Stuguv. 38 A, 831 36 Östersund
063-10 41 67 (b), 070-525 72 06
063-13 11 88 (fax)
micke.morris@telia.com

WEBBANSVARIG

Rolf Fridh
Linvägen 12, 831 75 Östersund
063-57 93 60 (b), 070-203 04 17
rolf.fridh@telia.com

ARKIVARIE

Folke Löfgren
Viltstråket 23, 832 54 Frösön
063-435 43 (b)

VALBEREDNING

Sture Kindberg, sammankall.
Bronshängevägen 17
831 61 Östersund
063-51 03 44 (b)

MEDLEMSFRÅGOR

Frågor om medlemskap e-postas
till registrator@jvbk.nu
Frågor per telefon:
Anki Granlöf, 063-851 25,
070-218 54 79

ÄNDRINGAR

till exempel telefon, e-postadress,
fordonsinnehav gör du enklast på
[www.jvbk.nu/om/klubben/
medlem/medlemsregistret](http://www.jvbk.nu/om/klubben/medlem/medlemsregistret)

KLUBBUPPGIFTER

Tingsg. 4A, 831 37 Östersund
Även klubblokal, öppet måndagar
19.00–21.30, 063-10 05 61,
Plusgiro: 88 52 11-3

Presentation av nya medlemmar i styrelsen

Lisa Lejdstrand SUPPLEANT

Min karriär inom JVBK började för ganska många år sedan med ett diskbräck och en isärplockad Jaguar. Att ligga i mörkret med en stilig engelsman över sig är ju inte fy skam, så jag tackade inte nej till att bli mekanikervikarie. Antagligen skötte jag mig bra den gången. Bilen rullar fortfarande och jag blev upptagen som någon slags hangaround i klubben och fick följa med på en massa rallyn.

Efter några år blev jag fullvärdig medlem och ett tag var jag även med i JVBK:s rallykommitté. Min tid i rallykommittén verkar dock vara ett preskriberat kapitel då jag numera är suppleant i styrelsen.

Mest troligt har jag någon form av fordonsintresse, även om jag inte finner det fullt lika roligt att ägna hela helgerna åt att skruva längre. Av någon anledning fö-

redrar jag allt vad dieslar heter, ju större desto bättre. Naturligtvis har jag ett eget veteranbilsprojekt också, en Peugeot 404, diesel såklart. Fransosen är lite smått rostig på sina håll så det går lite trögt med renoweringen, men ibland kan det bli någon liten attack på den.

Livet är ju inte bara dieslar så jag har faktiskt en skoter också, och en Partner, den brukar min sambo låna, motorsågen alltså. På fritiden har jag inga problem alls att hitta på något, med två små hundar, villa och en Ford gör det sig självt. Till vardags författar jag spännande böcker om allt möjligt, böcker som sedan ges ut av Försvarets bok- och blankettförråd till särskilt utvalda läsare.

Det var lite om mig och vad jag gör, förutom att försöka sätta mig in i styrelsearbetet på JVBK.

Sune Sandberg LEDAMOT

Sune Sandberg, det är jag det!

Född 420222, absolut svensk, född i Ströms kommun, gift med Karin, två barn och ett barnbarn.

Jag har hållit på med lastbils- och buss- trafik sedan 1961 i olika former. Kom till Östersund från Uppsala buss 1976 för anställning i Östersunds omnibuss. Arbetade fram till nedläggningen av Jämtlandsbuss 1999. Mina arbetsuppgifter bestod då av planering och handläggning av driftfrågor, bokning av beställningstrafik, placering av hållplats och informationsmaterial samt personalfrågor. Efter 1999 har bussintresset varit Veteranbussarna och ett kommande Museum både för mig och bussarna.

Jag är också ansvarig för fordonskommittén.

Första styrelsemötet efter årsmötet

Hur är det att sitta med i styrelsen för JVBK? Vad brukar diskuteras och är det vissa punkter som alltid återkommer på dagordningen?

Styrelsen för JVBK brukar sammanträda en gång per månad med uppehåll under sommaren. Vi samlas alltid i klubblokalen på Tingsgatan 12 i Östersund.

Sekreteraren brukar med några dagars framförhållning skicka ut en dagordning via mail så alla har en chans att förbereda sig om det är något särskilt på agendan.

Viktiga punkter som alltid är med är den ekonomiska situationen, medlemsläget och samtliga kommittéers rapporter förstås. Det brukar alltid dyka upp en och annan övrig fråga och så kan det bli

en och annan intressant diskussion. Efter ett avslutat styrelsemöte brukar de flesta kommittéer ha något nytt att bita i; arrangemang, annonser till Backspegeln, kolla upp vad som är på gång runt om i landet etc.

Det är en härlig mix av människor som sitter med i styrelsen och alla har sina speciella intressen och kunskaper inom fordonsvärlden men också ett stort gemensamt intresse att vara aktiva kulturbärare för kommande generationer.

Precis som i andra styrelser av rang så har vi tjejer kommit rejält på frammarsch och i dagsläget är vi nästan varannan damernas. Det är lite mer tunnansatt i kommittéerna men även här tror jag att det så

småningom kommer att bli fler tjejer som engagerar sig.

Det som är roligt på styrelsemötena är att alla är engagerade och intresserade. Ordförande Björn håller koll på oss så att vi inte fullständigt förirrar oss i sidospår som lätt uppkommer. Ofta blir diskussionerna föremål för nya punkter under "övriga frågor". Låter det rörigt? Visst, men intressant, kul och ett bra sätt att kunna vara med och påverka!

Nu har det nyss varit årsmöte så den nya styrelsen har precis börjat jobba men till nästa årsmöte kanske du är den som kan tänka sig att kliva in i styrelsearbetet? Välkommen!

Ummis Jonsson

AKTUELLT FRÅN KOMMITTÉERNA

Evenemangskommittén

Sommarens onsdagsträffar är redan planerade som ni kan se i denna tidning. Ytterligare två planerade aktiviteter är Bilprovningenslördagen som vi har haft flera år i rad samt aktiviteter på Motormässan. Studibesök planeras in ett par, tre gånger per år. Tips om aktiviteter mottages tacksamt! Alla tips och idéer följs upp.

Fordonskommittén

Kommittén har för avsikt att under våren 2009 skapa en arbetsgrupp som ansvarar för att fordonen bevaras i ursprungligt skick. Gruppen har även till uppgift att exponera bussarna och lastbilen för turister och allmänheten i olika sammanhang. Vi måste hjälpas åt att marknadsföra vår anläggning i Optand Teknikland. Resning av fordonens nya vagnhall har påbörjats, vi får med spänning invänta inflyttningen. Då behövs det många hjälpande händer för att kunna få anläggningen som vi vill ha den.

Arbetsgruppen kommer att bestå av reparatörer, förare och andra händiga personer som har intresse av att hjälpa oss med underhåll av anläggningen och bussarna. Vi behöver även förare som redan kan/eller som är intresserade av att läsa sig köra veteranfordon.

Du som är intresserad att medverka, kontakta Sune Sandberg 063-220 77, 070-626 06 70, s.sune@telia.com.

MC-kommittén

Vi i MC-kommittén ser gärna att fler hojar av äldre modell finns med på sommar- och höstrallytrallyn. Möt upp på Opefältet 23 maj vid marknaden, det är vårt mål att fler hojar av äldre ska synas, dom finns det vet vi! I augusti blir det gammcykelträff som vanligt, ni som kör moppe kom med. Notera 4 juli, ni som har gammhojar och moppar då ska vi till Bengt-Olof Lybäck i Lit.

Väl mött önskar Hans-Bertil och Roffe.

Marknadskommittén

Till Springmeet med marknaden på Optand den 23 maj behövs sammanlagt 80 funktionärer för att hjälpa till vid entrén med inträdesavgifterna och parkeringsanvisning, sälja korv, hamburgare och fika samt diverse andra uppgifter. Uppdragen brukar delas upp i tvåtimarspass så att ingen behöver avsätta hela dagen för det här. Vi och SHRA delar på dessa sysslor och för JVBK:s del så blir det ett 50-tal funktionärer som behövs.

Du som har möjlighet att hjälpa klubben den här dagen, kontakta Annika på tel. 070-288 11 48, opel_rekord61@hotmail.com eller Anki på 070-218 54 79, anders.granlof@fordhallen.com.

Rallykommittén

Storsjö-Rallyt kommer att ha sen start på nationaldagen den 6 juni. De som vill delta i nationaldagsfirandet i Kaxås har alltså chansen att hinna med både det och Storsjö-Rallyt. Starten går kl 16 från Krokum

(se separat annons) med mål i Kaxås. Enligt Mats Smith planerar man ordna dans i Bygdegården kl 21. Då ska vi ha klarat av eventuell grillning och prisutdelning.

Redaktionskommittén

Kommittén består för närvarande av tre personer som ni kan se i vänsterspalten på sidan 2. Nu vill vi utöka redaktionskommittén med ytterligare en person. Uppdraget innebär att delta i tidningens planering och också aktivt delta i skrivandet och att hitta intressanta artikeluppslag samt också att aktivera medlemmar som kan komma med bidrag. Vi har två redaktionsmöten inför varje nummer, ett via telefon och ett fysiskt möte. Sedan blir det förstås en del kontakter mellan mötena.

Du som tycker det här låter intressant – kontakta Göte Högbom 070-531 53 01, gote.hogbom@miun.se.

Museigruppen

Gruppen har så smått börjat fundera på kommande utställningar i Optand och ett uppslag vi vill arbeta med är på temat "Min allra första cykel". Det finns mycket nostalgikänslor att spela på och de berör kvinna som man, ung som gammal. Vi vill därför uppmana JVBK:s medlemmar om att inte kassera gamla cyklar och allt annat som har med cykling att göra. Spara dem ett tag till och skänk dem till JVBK när vi fått nya lokaler och möjlighet att ta emot dem.

För frågor, kontakta Arne Nilsson 063-18 11 30, 063181130@telia.com.

Redaktionskommitténs uppdrag inom Jemtlands Veteranbilkлубb är att producera medlemstidningen Bakspegeln med fyra nummer per år. Vi som nu utgör kommittén är Göte Högbom, redaktör och ansvarig utgivare, samt ledamöterna Ummis Jonsson och Ingrid Göransson Rosell. Ingen av oss hade någon tidningsvana när vi började utan vi är ett gäng glada amatörer. Normalt brukar det vara fyra personer i kommittén och därför söker vi nu en intresserad person som framgår av vår information under den nya rubriken Aktuellt från kommittéerna.

Inför varje nummer så har vi vanligtvis två möten, ett per telefon och ett där vi träffas hemma hos någon av oss. Vid de här mötena så planlägger vi först och främst innehållet i det kommande numret men numera så gör vi även en grov planering för de därefter närmast kommande tre utgivningarna. Den uppgift vi börjar med på mötena är vilket innehåll tidningen skall ha för att bli intressant för dig som läsare. Här är vår ambition att försöka spegla den stora bredd som veteranfordonshobbyn har och även den geografiska bredden måste få genomslag. När vi väl gjort det jobbet så har

vi att fördela ansvar för skrivandet vilket inte alltid innebär att redaktionsmedlemmen själv skriver – nej, minst lika viktigt är att försöka hitta intresserade medlemmar som kan skriva om rallyn, evenemang, renoveringar, skriva kåserier och annat som är av intresse. Här har vi lyckats bra och under de senaste åren har ett flertal nya författartalanger dykt upp vilket glädjer oss i kommittén oerhört och säkert också dig som läsare eftersom vi därigenom får en större bredd i vår bevakning.

Ett stort lyft för tidningen blev ny layout och färgtryck för ett år sedan och vi har fått många lovord för detta. Nu tänker vi inte slå oss till ro med den här historiska framgångssagan utan vi vill fortsätta utveckla det innehållsmässiga. Här väddar vi om hjälp från dig som läsare, din respons är grunden för vårt arbete. Hör av dig på något sätt som du tycker är lämpligt, via telefon, brev, mail eller när vi ses på klubbens olika arrangemang. Vi i redaktionskommittén skall göra vad vi kan för att göra oss mer synliga och exempelvis ha en egen plats på kommande Springmeet med marknad i Optand.

Några konkreta planer och önskemål vi har för framtiden är:

- Ökat antal sidor för sommar- och höstnumren för att få med allt som händer
- Mer garagereportage, helst med läsarnas egna ord
- Intervjuer med medlemmar som inte deltar i några av klubbens aktiviteter för att höra vad de vill få ut av medlemskapet
- Telefonintervju med medlemmar som bor långt bort
- Uppföljning av tidigare reportage
- Vi vill lyfta fram kvinnliga medlemmar och unga medlemmar.

Inom styrelsen för JVBK vill vi verka för att föreningen ordnar aktiviteter även utanför huvudorten. Här utgör Motorhistoriska dagen för några år sedan ett mycket bra exempel. Då hade vi rallyn i länets alla kommuner samma dag. Varför inte göra något i samband med 40-årsjubileet nästa år? Vårt museum i Optand Teknikland skall förstås då manifesteras men alla har inte tid och möjlighet att åka dit.

Vad tycker du om det här käre läsare? Din åsikt är guld värd – ris som ros!

Redaktionskommittén

LÄGESRAPPORT OPTAND TEKNIKLAND

Sedan förra numret av Bakspegeln har det hänt en hel del ute i Optand.

Attacus Bygg ser till att färdigställandet av gemensamhetsbyggnaden fortskrider. När detta skrivs, 2 februari, finns både snickare, rörmokare och elektriker på plats och jobbar vidare med respektive uppdrag.

Attacus Mark och Maskin är färdiga med vatten & avlopp, grundläggning, terrassering och grovschaktning vid respektive byggnad. Gjutning av platta för varmdelen vid dom olika hallarna liksom gjutning av fundament för pelarna som bär upp Lentabhallarna är avklarad.

Vecka 4, precis som utlovat, anlände första hallen (JVBK:s) för uppmontering och det pågår för fullt. Som framgår av bilderna så färdigställs taket först. För dig som är orolig så kan jag tala om att tak och takstolar hissas upp av domkrafter till förutbestämd takhöjd, så det ryms ordinära bilar och inte bara cabrioletter som man kan tro då man ser fotona!

På kortändan kommer det att byggas en byggnad i trä som blir förlängning av plåthallen. Den kommer att inrymma verkstad, toaletter, klubblokal, liten utställningslokal med mera.

Förhoppningen är att vi kan nyttja någon del av vår hall vid vårträffen den 23 maj, även om den är långt ifrån klar.

TEXT & FOTO JG Jonsson

NYA MEDLEMMAR

Leif Nybacke Lidsjöberg 205 830 86 Lidsjöberg	Samuel Nilsson Kluk 117 830 47 Trångsviken	Ove Ajdén Allsta 124 855 90 Sundsvall	Sven Nordström Tullingsås 545 832 92 Strömsund	Morgan Byström Hegled 150 832 94 Orrviken
Sigrun Johansson Kvarnstigen 5 832 53 Frösön	Ingrid Nilsson Kluk 117 830 47 Trångsviken	Stig Berg Gillevägen 8 831 43 Östersund	Sverre Johansen Sjör 220 831 91 Östersund	Henrik Sjöberg Gårdsvägen 6 872 34 Kramfors
Majbritt Andersson Höla 140 830 01 Hallen	Ove Ottosson Edsådalen 710 830 10 Undersåker	Bonny Flodén Häggvägen 5 832 54 Frösön	Kjell Brynjestål Loke 180 830 21 Tandsbyn	Jörgen Ericsson Västra Hoting 105 830 80 Hoting

Vid obeställbar adressat returneras
tidningen till:
Jemtlands Veteranbilkлубb
Tingsgatan 4 A, 831 37 Östersund

Kalendarium 2009

MAJ

- 9** Besiktningdag. Se annons.
30 Bergsåker veteranmarknad.
Se annons
30–31 Motormässan
www.motormassan.nu

JUNI

- 6** Storsjörallyt. Se annons.
6 Nationaldagsfirande i Kaxås.
Se annons.
13 Kälarne veteranmarknad med
Steelmastertreff.
www.kalarne.se

JULI

- 4** MC/Mopedutflykt. Se annons.
11 Lopp 30 och 46/59-svängen,
Funäsdalen.
www.mbs.se

LÖKSOPPA 4 portioner

6 medelstora gula lökar
3 vitlöksklyftor
1 flaska grönsaks- eller hönsfond
2 buljongtärningar
vatten
salt
malen svartpeppar
timjan
malen paprika

Skär löken i tunna skivor, och fräs som i smör, dom ska inte bli bruna, bara genomskinliga, fräs även den rivna vitlöken, den får heller inte bli brun.

Häll i fonden, späd med vatten, till den konsistens ni vill ha, lägg i buljongtärningarna och krydda efter egen smak.

Låt koka på svag värme 15–20 minuter så löken blir mjuk.

Servera med ett gott bröd och västerbottenost.

Drick gärna ett gott glas vin till men inte om ni ska köra bil. Denna soppa passar alldeles utmärkt att ta med i mattermos under exempelvis ett rally.

Lycka till och Smaklig måltid

Jemtlands Veteranbilkлубb

bildades 1970 och är en sammanslutning av cirka 1 000 medlemmar med cirka 2 000 fordon. Klubben vill verka för att historiskt intressanta fordon bevaras, renoveras till originalskick och behålls inom länet. Vi träffas och har trevligt tillsammans med våra gamla fordon.

I klubblokalen på Tingsgatan 4 A är det öppet hus varje måndag kl. 19.00–21.30 under september till och med maj månad. Där kan Du ta en kopp kaffe medan Du studerar böcker ur klubbens bibliotek eller tar en titt i klubbtidningarna.

Som medlem får Du teckna den förmånliga specialförsäkring som finns i Folksam och If.

Jemtlands Veteranbilkлубb är ansluten till MHRF, Motorhistoriska Riksförbundet. JVBK:s medlemmar får kostnadsfritt annonsera i Backspegeln i form av radannonser.

Medlemsavgiften är 300 kronor/år. Familjemedlemskap för extra medlem på samma adress 150 kr/år. Registreringsavgift för ny medlem eller återinträde är 50 kronor.

Klubblokalen har öppet måndagkvällar 19.00–21.30 september till och med maj.

Jemtlands Veteranbilkлубb

Tingsgatan 4 A, 831 37 Östersund • Klubblokal: Tingsgatan 4 A, 063-10 05 61
Plusgiro: 88 52 11-3 • Hemsida: www.jvbk.nu

